خبر

هنرمندان جنایات رژیم صهیونیستی را محکوم کردند

جمعی از هنرمندان جبهه مقاومت و مدیران فعال عرصه سینما، تئاتر، مستند، عکس، هنرهای تجسمی و ادبیات پایداری در حمایت از مردم مظلوم فلسطین بیانیه بنیاد فرهنگی روایت فتح را امضا کردند. در این بیانیه که به امضای هنرمندانی چون احمدرضا درویش، داریوش ارجمند، مسعود نجابتی، فرهاد قائمیان، بهروز افخمی، یژمان لشکری‌پور، جواد شمقدری، جهانگیر الماسی، رضا برجی و... رسیده، آمده است: «بار دیگر دست قساوت نوادگان قابیل در خون زنان و کودکان و بیماران و مجروحان بی‌پناه غزه فرو رفت و لبخند شیطانی و رضایت بر چهره منحوس سردمداران زر و زور و تزویر صهیونیسم سفاک نشست. این فاجعه دردناک که از غیظ حماسه طوفان‌الاقصی سلحشوران فلسطینی و فرو ریختن هیبت پوشالی رژیم صهیونیستی رخ داد، آزمونی است برای مرزبندی و تعیین دیگرباره باورمندان جبهه حق که ندای «کونوا للظالم خصما و للمظلوم عونا» را از گلوی مبارک امیر مؤمنان(ع) شنیده‌اند و در صف متحد و منسجم ملت‌های مسلمان، کابوس آن درندگان کودک‌کش شوند. ما هنرمندان جبهه مقاومت ضمن اظهار انزجار شدید خود از جنایات غاصبان صهیونیست، کشتار فجیع مجروحان بی‌پناه و مردم بی‌دفاع غزه را محکوم می‌کنیم.» همچنین جمعی از طیف‌های مختلف مستندسازان هم ضمن ابراز همدردی با مردم مظلوم فلسطین و غزه، با انتشار بیانیه‌ای جنایت‌های اخیر رژیم اشغالگر قدس را محکوم کردند.

درباره کاوه فرنام یکی از سرشاخه‌های شبکه صهیونیستی فیلمسازی غیرقانونی در ایران

اتفاقا شیطان وجود دارد!

این روزها جریانی صهیونیستی در پی ایجاد آشوب در میان سینماگران است و از هر فرصتی برای ایجاد دوگانه‌سازی استفاده می‌کند. یکی از تهیه‌کنندگانی که فیلم‌هایی متناقض با فرهنگ ایرانی تولید می‌کند و حتی از حضور در جشنواره‌های اسرائیلی هم اباحی ندارد، کاوه فرنام است که دو سال پیش فیلم «پسر-مادر» را در جشنواره حیفا داشت و امسال نیز با فیلم «مرزهای بی‌پایان» و فیلم کوتاه «من، خود، من هم می‌رقصم»، به این جشنواره اسرائیلی رفت.

پروژه‌سازی در ایران و نمایش در جهان

توقف پروژه سینمایی «کاباره» در مرداد امسال از سوی سازمان سینمایی گرچه گام مثبتی در مقابله با هنجارشکنی و قانون‌گریزی سینماگران متخلف و ضد ایرانی محسوب می‌شود و امیدواری‌هایی درخصوص ایجاد مسیر سلامت برای فیلمسازی ایجاد کرد اما می‌دانیم که شیطنت‌ها و تحرکات اینچنینی مدت‌ها قبل از فیلم کاباره در سینمای ایران کلید خورده بود و بعد از توقف این پروژه هم فیلمسازی زیرزمینی و پنهانی در جریان است و سینماگران شناخته شده و ناشناخته‌ای وجود دارند که به سهم خود، آتش بیار معرکه معاندان نظام هستند و همچنان به فعالیت‌های غیرقانونی خود ادامه می‌دهند. آنچه بیش از همه در فیلم کاباره که با حضور یکی از بازیگران شناخته شده سینمای ایران ف.م و بدون حجاب و بدون رعایت موازین و هنجارهای عرفی و شرعی ساخته می‌شد و قصه بیکاری زنی را به تصویر می‌کشد که قبل از انقلاب در یک کاباره کار می‌کرد، خط دهی پروژه خارج از کشور بود و آن‌طور که در خبرها آمد، فیلم با سفارش و حمایت مالی تهیه کنندگی به نام کاوه فرنام مراحل ساخت خود را سپری می‌کرد. گرچه فرنام نسبت خود را با این فیلم تکذیب کرد اما حمایت همیشگی او از جریان فیلمسازی زیرزمینی و غیرقانونی، خود محل اشاره و بحث است و حتی تکذیب مشارکت مؤثر در ساخت کاباره را هم سست و دروغین جلوه می‌دهد.

دروغ‌های حقیقی

آیا کاوه فرنام واقعا سفارش ساخت فیلم کاباره را داده بود؟ حبیب ایل‌بیگی، معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی شامگاه ۲۰ مرداد در برنامه «نقد سینما» درباره توقف تولید فیلم کاباره، گفته بود: «در چند ماه گذشته جریانی که چند سال در ایران بود و از فیلم‌های خاص حمایت می‌کرد در خارج از کشور و به شکل علنی بیانیه‌های تفصیلی را ارائه داد و در شبکه‌های فارسی‌زبان اعلام کرد قصد دارد از فیلم‌هایی که بدون تشریفات قانونی ساخته می‌شوند، حمایت کند. همچنین افراد را تشویق به ساخت فیلم‌های بدون مجوز و بی‌حجاب کردند و ابایی نداشتند از این‌که این مورد را به شکل جدی اعلام کنند. به عنوان مثال، کاوه فرنام که در ایران دفتر داشت و مستندسازی می‌کرد، چند ویدئو منتشر و اعلام کرد می‌خواهد از فیلم‌های ساختارشکن حمایت کند. امسال در جشنواره فیلم کن هم این کار را کردند و در جشنواره فیلم برلین غرفه ایران را گرفتند تا از فیلم‌های این چنینی حمایت کنند. اما کاوه فرنام بلافاصله بعد از انتشار خبر توقیف پروژه در حال ساخت کاباره، هرگونه ارتباط با دست‌اندرکاران کاباره و سرمایه‌گذاری در این فیلم را رد کرد. بااین حال معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی به تکذیبیه منتشرشده از سوی کاوه فرنام مبنی بر عدم دخالت در این پروژه، توضیح داد: «این افراد پول‌های زیادی برای مبارزه با سینمای ما و حوزه‌های دیگر خرج می‌کنند. فیلمی که امسال در بازار فیلم کن نمایش دادند، عوامل دفتر آقای فرنام ساخته بودند. یعنی پول به داخل آورده و فیلم ساخته بودند. درباره مورد خاص فیلم کاباره اطلاعات بیشتری طی روزهای آینده منتشر می‌شود اما آنچه کارگردان و تهیه‌کننده اعلام کرده‌اند این است که سرمایه‌گذار فیلم آقای فرنام است.»

گرچه آن مورد ایل‌بیگی درباره انتشار اطلاعات بیشتر طی روزهای آینده از فیلم کاباره تحقق پیدا نکرد و درباره عوامل آن و عواقب هنجارشکنی‌شان اطلاع‌رسانی نشد! طبیعی است که در منابع مختلف از جمله در صفحه IMDB رد و نشانی از حضور رسمی فرنام در این فیلم نیست اما به گفته معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی و بنا بر اعلام کارگردان و تهیه‌کننده فیلم، فرنام سرمایه‌گذاری کاباره را برعهده داشته است. ضمن این‌که همان سابقه و انبوه مصاحبه‌ها و اظهارنظرهای قبلی و بعدی فرنام درخصوص حمایت واضح و همه جانبه از تولید آثار هنجارشکن و قانون‌گریز هم می‌تواند موید مشارکت و سرمایه‌گذاری او در پروژه کاباره باشد. خودش در همان بیانیه‌ای که هرگونه ارتباط با فیلم را تکذیب می‌کند، می‌گوید: «بدیهی است حمایت از هر سینماگر مستقلی را وظیفه صنفی و مدنی خود می‌دانم و در پشتیبانی از همکارانم دریغ نخواهم کرد.» اما اصراری که در تکذیب مشارکتش در فیلم کاباره وجود دارد عجیب و غیرمنطقی به نظر می‌رسد و چیزی جز فتنه چراغ خاموش از آن استنباط نمی‌شود.

ضربه به سینمای ایران

یکی از آفت‌های چنین تولیدات زیرزمینی و قانون‌شکنی، ضربات جبران‌ناپذیر به آبرو و اعتبار و اقتصاد سینمای ایران در داخل و خارج از کشور است. هرچقدر که چنین جریاناتی مثل فعالیت و تحرکات «کانون فیلمسازان مستقل ایران» با شیطنت‌ها و سیاسی‌بازی‌های محض، در میان مدت و درازمدت با وجهه کسب شده سینمای ایران طی همین سال‌ها بازی می‌کند و آن احترام جهانی را خدشه‌دار می‌کند، مناسبات و توازن سینمای ایران را در داخل کشور هم برهم می‌زند. با خط دهی‌ها و تطمیع‌های اینچنینی و قطعا دستمزدهای نجومی، با آبرو و اعتبار سینماگران مختلف به ویژه برخی چهره‌های پیشکسوت بازی می‌شود. بازی که نتیجه آن شکستی همه‌جانبه است. فارغ از جنبه‌های وطن‌فروشانه چنین تولیداتی که در تقابل مستقیم با خواست اجتماعی قرار می‌گیرد و هیچ مخاطب علاقه‌مند به ایران تاب پذیرش حضور هنرمندان محبوب و باسابقه را در جلو و پشت دوربین چنین فیلم‌هایی را ندارد، در بحث عقوبت این مشارکت‌ها هم هیچ نقطه روشنی نیست و سینماگرانی که حاضر می‌شوند با نام و اعتبار و وطن‌پرستی بازی کنند، باید خطرات و آسیب‌هایی چون ممنوعیت فعالیت و نتایج قضایی دیگر را هم به جان بخرند. با چنین چشم‌اندازی است که دامنه آسیب‌زای تحرکات کاوه فرنام و امثال او در خارج از کشور گسترده‌تر به نظر می‌رسد و لزوم توجه و برخورد قانونی و بازدارنده با آن را تشدید می‌کند.

برش

فرنام کیست و به دنبال چیست؟

کاوه فرنام، تهیه‌کننده سینما و مقیم خارج از کشور است که در چند سال اخیر نام او در تهیه و تولید چند فیلم سینمایی به چشم خورد؛ آثاری که تماما در تقابل با نگاه رسمی و مسائل عرفی و شرعی جامعه ایرانی و اسلامی قرار دارند. او یکی از تهیه‌کنندگان فیلم «شیطان وجود ندارد» به کارگردانی محمد رسول‌اف بود؛ فیلمی که به شکل علنی به دستگاه قضا و انتظامی ایران دهن کجی می‌کند و در روایتی سیاه و یکطرفه، حتی حقی طبیعی و شرعی همچون قصاص را زیر سؤال می‌برد. از مصادیق خوش‌رقصی او برای غرب و پاداش وطن‌فروشی‌اش با دریافت خرس طلای جشنواره فیلم برلین در هفتادمین دوره این رویداد کامل می‌شود.

بعد از «شیطان وجود ندارد»

«پسر- مادر» به کارگردانی مهناز محمدی هم از دیگر آثار کاوه فرنام به عنوان تهیه‌کننده است. البته محمد رسول‌اف به جز نوشتن فیلمنامه، در تهیه‌کنندگی پسر- مادر با فرنام همکاری داشت. روایت این فیلم هم با کنایه‌ها و طعنه‌های واضح سیاسی و اجتماعی همراه است. فرنام همچنین تهیه‌کننده مستند «من سعی می‌کنم فراموش نکنم» به کارگردانی پگاه آهنگرانی است. مستندی که با نگاهی یکسویه، مغرضانه و بدون بررسی همه جانبه و دیدن جنایت‌های گروهک تروریستی منافقین، روی اجرای احکام سال ۶۷ متمرکز می‌شود و با بهره‌گیری از خوانش‌های رسانه‌های معاند و عباراتی چون «روایت تکان‌دهنده پگاه آهنگرانی از اعدام‌های دهه ۶۰» در زمین دشمن موج‌سواری می‌کند. کاوه فرنام با چنین عقبه‌ای در فیلمسازی، به شکل علنی خط مشی و نگاه ضدایرانی و اسلامی خود را عیان کرده است.

ادامه خط تحریف و شبهه افکنی

در این چند وقت و به ویژه با آغاز اغتشاشات سال گذشته و با راه‌اندازی کانون موسوم به فیلمسازان مستقل ایران، همراه برخی دیگر از سینماگران وطن‌فروش، بازوی فرهنگی و هنری ناآرامی‌ها بود. فرنام و همراهانش در این کانون با پروپاگاندای رسانه‌ای باعث تحریم سینمای رسمی ایران در جشنواره‌های برلین، کن و ونیز شدند. هرچند این تحریم و مخالف‌خوانی فقط منجر به حضور دو سه فیلم ضدایرانی و هنجارشکن در حاشیه این رویدادها و غرفه‌ها و بازار فیلم شده و کیفیت این آثار آلوده به سیاست به قدری نبوده که حتی جشنواره‌های معتبر اروپایی و غربی باوجود همه ماهیت سیاسی و ضدایرانی‌شان، حاضر به خرج کردن اعتبار چندین ساله خود باشند و این فیلم‌های بی‌نام و نشان را به رقابت بخش اصلی راه دهند. آنها به خوبی می‌دانند حتی اعطای جوایزی چون خرس طلایی برلین به فیلمی مثل شیطان وجود ندارد، باوجود همراهی مقطعی با سیاست‌های حاکمان‌شان، درصورت تکرار و در درازمدت چهره هنری‌شان را در مجامعه سینمایی خدشه‌دار خواهد کرد. با وجود برخی تبعات این فعالیت‌های ضدایرانی که دامن سینمای ایران را در عرصه بین‌المللی گرفت و سازمان سینمایی و ارشاد باید با فکر و برنامه‌ریزی مناسب، دنبال راهکار مقابله با آن باشند و اجازه تحریم و منزوی شدن سینمای باسابقه و پرافتخار ایران را به وطن‌فروشان ندهند، محاسبات کاوه فرنام و همدستانش در کانون فیلمسازان مستقل ایران، جواب نداده و محقق نشده است.

اعلام موضع علنی

بد نیست در این رابطه نگاهی به صحبت‌های فرنام در مصاحبه‌های متعدد با رسانه‌های معاند خارج از کشور داشته باشیم تا این شکست و ناکامی بیشتر مصداق پیدا کند. فرنام در مصاحبه‌ای به صدای آمریکا گفته بود: «همه ما معتقد هستیم که شرایط ایران به ۸ ـ ۷ ماه پیش باز نخواهد گشت.» موردی که علنا عکس آن اتفاق افتاد و حالا دیگر کشور روزهای آرامی را سپری می‌کند. حتی شاهد بودیم که نقشه ضدانقلاب برای ایجاد آشوب دوباره در سالروز درگذشت مهسا امینی هم نقش بر آب شد. طرح مباحثی چون مبارزه با سانسور و دفاع از آزادی بیان و تصویرسازی بی‌هیچ حد و حصر و استثنایی که در اساسنامه کانون فیلمسازان مستقل ایران در آن سوی آب‌ها وجود دارد و در مصاحبه‌ها مورد تاکید فرنام بود هم صرفا ماهیت ولنگارانه و آشوبگرانه او و گروه همراهش را برملا می‌کند، وگرنه در عمل و به‌ویژه با مورد توقیف‌شده کاباره، اتفاق نیفتاد و به یک جریان در سینمای ایران تبدیل نشد و اگر هم عده قلیلی کماکان به این هنجارشکنی‌ها و قانون‌گریزی‌ها ادامه می‌دهند، قطعا هر دم واهمه رسوایی و رویارویی با عواقب این تحرکات را دارند. ایجاد فضا در مارکت جشنواره کن و جشنواره‌های دیگر هم اگرچه در حد کسب یک غرفه محقق شده، اما با توجه به کیفیت آثار بعید است روندی ادامه‌دار باشد و این رویدادها در ادامه روی اعتبار خود ریسک نخواهند کرد و دوباره سراغ سینمای ارزشمند ایران و نماینده‌های رسمی و واقعی آن خواهند رفت. چیزی که فرنام از آن به عنوان «ضوابط جدید فیلمسازی» (یعنی بدون حجاب و بی‌اعتنا به هنجارها و قواعد جامعه) تا اینجا که در حد دلخوشی عناصر ضدانقلاب باقی‌مانده و به سکانسی خیالی و فیلمی سوررئال شبیه است.

هسته اصلی تولید جعلیات

«چشم‌انداز سینمای بدون سانسور ایران» هم که فرنام در گفت‌وگوهایش به آن اشاره می‌کند، فعلا حتی در دوردست‌ها هم هویدا نیست. ضمن این‌که اساسا استفاده از عنوان «بدون‌سانسور» بازهم به علاقه وافر این گروه از سینماگران بی‌هویت به بی‌قیدوبندی کامل و گزاره‌های «زن، زندگی، آزادی»شان اشاره دارد. فارغ از فرنام و امثال او که در خارج و بیرون از گود نشسته‌اند و دستور «لنگش‌کن» را صادر می‌کنند، باید بیشتر حواس سازمان سینمایی و ارشاد و دستگاه‌های نظارتی و قضایی به همکاران و حلقه دوستان و یاران این افراد در داخل کشور و در بدنه سینمای ایران باشد تا با شیطنت و بازیگوشی، فضا را آلوده نکنند. به جز سینماگرانی چون محمدرسول‌اف و جعفر پناهی که با این تفکر و جریان در ارتباط مستقیم هستند، نام افرادی چون ع. ا، ا. ه، پ. ر، س و ب. ص هم در این رابطه مطرح شده است. ضمن لزوم رصد همواره و همه‌جانبه در این خصوص، باید برای ایجاد محیطی ایمن و سلامت برای فعالیت سینمایی سینماگران قدم برداشت و اگر هم عده‌ای بر اثر ناآگاهی با این جریانات همراه شده‌اند را هم به مسیر مطمئن و درست فیلمسازی هدایت کرد.

از حاشیه تا متن جشنواره چهلم

درنگ

چهلمین جشنواره فیلم کوتاه تهران در حالی این روزها در پردیس سینمایی ملت برپاست که با خیل حضور علاقه‌مندان روبه‌رو شده است. این جشنواره از پنجشنبه با برگزاری مراسم افتتاحیه همراه با یاد مردم ستمدیده فلسطین و محکوم کردن جنایات رژیم صهیونیستی در غزه با حضور جمعی از هنرمندان آغاز شد. دبیر جشنواره فیلم کوتاه تهران در مراسم افتتاحیه این جشنواره گفت: فیلم کوتاه یک موجود زنده است؛ موجود زنده نمی‌تواند نسبت به اتفاقات دور و بر خود و خصوصا کودک‌کشی و ظلمی که به مردم فلسطین رخ می‌دهد، بی‌تفاوت باشد. نمی‌تواند به درگذشت استاد مهرجویی و آن اتفاق تلخ بی‌تفاوت باشد.

برگزیدگان جایزه عکس

سپس در بخش بعدی این مراسم محسن راستانی، قادر آشنا، هاتف علیمردانی، نادره ترکمانی و فاطمه معتمدی جوایز بخش بهترین مجموعه عکس را به مرتضی امین‌الرعایایی برای مجموعه «جریان زندگی» تقدیم کردند. لوح تقدیر بهترین تک عکس به سیدمحمدصادق حسینی اهدا شد و احمد تاجی نیز لوح تقدیر دریافت کرد. عکس مراسم محرم کردستان توسط زهرا لک لوح تقدیر دریافت کرد. عباس حاجی حسینیه کلانتر برای عکس «مرد تنها» بهترین لوح تقدیر را از آن خود کرد. عکس سوم جشنواره به فاطمه حلمی برای عکس «ارگ بم» و فائزه کابلی برای عکس «چارشوبی قرمز برای دختر صحرا» اهدا شد. لوح تقدیر عکس دوم جشنواره به صالح ابروش برای عکس «چشم طبیعت» و مجید حجتی برای عکس «سر آقا سید» دریافت کردند. تندیس جشنواره به صورت مشترک به آقای هادی دهقان پور برای عکس «غروب اسکله» و اسحاق آقایی برای عکس «حمام» رسید.

افزایش سالن‌های جشنواره

با توجه به استقبال گسترده از جشنواره در اولین روز مشکلاتی برای علاقمندان به ویژه اصحاب رسانه برای تماشای آثار به وجود آمد. در این روز بیشتر صندلی‌ها به افرادی که بلیت خریداری کرده بودند اختصاص یافته بود باعث شد اصحاب رسانه که با کارت خبرنگاری در این جشنواره حاضر شده‌اند، نتواند از فیلم‌های جشنواره دیدن کنند. ضمن آن‌که برخی تماشاگران نیز برای دیدن فیلم‌ها روی زمین نشستند. بر همین اساس از روز گذشته سالن‌های سه و پنج پردیس سینمایی ملت نیز به جمع سالن‌های نمایش دهنده فیلم‌های داستانی چهلمین جشنواره فیلم کوتاه تهران اضافه شد. به این ترتیب اضافه ظرفیت سالن یک به سالن سه و اضافه ظرفیت سالن دو به سالن پنج منتقل می‌شود و این سالن‌ها به صورت همزمان با سالن اصلی اکران فیلم‌های داستانی را برعهده دارند. هر باکس فیلمی که در سالن‌های یک و دو نمایش داده می‌شود همزمان در سالن‌های سه و پنج نیز روی پرده می‌روند.

نمایش ۹ اثر جشنواره‌های بزرگ سینمایی

در بخش مسابقه سینمای بین‌الملل چهلمین جشنواره فیلم کوتاه تهران، ۵۸ فیلم خارجی حضور دارد که برخی آنها در رویدادهای مهم و شاخص بین‌المللی حضور داشته‌اند. ۹ اثر از این بخش بین‌الملل پیشتر در رویدادهای مهم بین‌المللی از جمله ونیز، کن و برلین پذیرفته شده‌اند. «سوزی در باغچه» پویانمایی ۱۳ دقیقه‌ای به نویسندگی و کارگردانی لوسی سانکوو، انیمیشن‌ساز اهل جمهوری چک، پویانمایی «از طرف ما» ساخته سیمون ماسی انیماتور ایتالیایی، فیلم «یک روز روشن آفتابی» ، محصول مشترکی از آمریکا و چین به کارگردانی یوپنگ او، فیلم ۲۲ دقیقه‌ای «سیمو» اثر عزیز زورومبا فیلمساز کانادایی مصری‌تبار، فیلم «لطفا پشت خط بمانید» به نویسندگی و کارگردانی تان سی دینگ در ۱۸ دقیقه محصول مالزی، فیلم ۱۵ دقیقه‌ای «لطفا یک کاریش بکن» محصول مشترک سوئیس و پرتغال در سال ۲۰۲۳ به نویسندگی و کارگردانی دنیل سوارس، فیلم «اگرچه شب است» محصول مشترک اسپانیا و فرانسه، فیلم «وقتی جنگ تمام شود» از سیمون ماسی انیماتور صاحب سبک ایتالیایی، فیلم «معدود» ساخته گونور مارتینس دوتر شلوتر، فیلمساز ایسلندی از آثاری هستند که در جشنواره مهم سینمایی به نمایش درآمده‌اند.

قاب

تمسخر حقوق بشر صهیونیستی - آمریکایی

طرح دیوارنگاره میدان ولی‌عصر(عج) پایتخت با توجه به بی‌تفاوتی حقوق بشر علیه جنایات صهیونیست‌ها با شعار «مرگ بر حقوق بی‌بشر» رونمایی شد. در توضیح این دیوارنگاره آمده است: «بهر صهیونی غاصب سِپَر است آمریکا / ظاهرا مهد حقوق بشر است آمریکا». دیوارنگاره مرگ بر حقوق بی‌بشر، اثری از خانه طراحان انقلاب اسلامی است که به همت سازمان هنری رسانه‌ای اوج رونمایی و نصب شده است.

جشنواره

فراخوان سراسری «فلسطین ما» از سوی جشنواره عمار

بخش «فیلم ما» جشنواره مردمی فیلم عمار برای انعکاس همراهی ملت ایران در حمایت از مردم مقتدر و مظلوم غزه و همچنین محکومیت جنایات رژیم صهیونیستی، فراخوان سراسری «فلسطین ما» را در ۹ محور منتشر کرد. همه مردم به‌ویژه دانش‌آموزان می‌توانند با دوربین فیلمبرداری یا گوشی همراه اقدام به ارسال اثر کنند. روایت کُنش‌های امت اسلامی در حمایت از مردم فلسطین (ثبت لحظات و اقداماتی مانند: نصب پرچم فلسطین در معابر، به آتش کشیدن پرچم رژیم صهیونیستی، تصاویر اجتماعات مردمی در حمایت از مردم فلسطین و...)، قصه‌گویی برای کودکان فلسطین، قصه‌گویی تاریخ و ماجرای فلسطین برای کودکان ایرانی، شعرخوانی و دکلمه‌خوانی درباره حماسه مقاومت مردم فلسطین، تجسم جهان بدون اسرائیل، رجزخوانی در برابر اشغالگران، پیام دانش‌آموزان ایرانی به مردم غزه، شرح قاب (انتخاب عکس یا قطعه فیلم به صورت دلخواه از عملیات طوفان‌الاقصی یا جنایات رژیم صهیونیستی و ارسال احساسات در مورد آن) و گزارش خبری روز آزادی قدس از محورهای جشنواره است. علاقه‌مندان می‌توانند با مراجعه به نشانی اینترنتی AmmarFilm.ir یا از طریق شناسه filmema13@ در شبکه‌های اجتماعی (پیام‌رسان‌های شاد، روبیکا، ایتا و بله) آثار خود را ارسال کنند.

رویداد

«غزه» در جشنواره فیلم اقوام ایرانی

دبیرخانه «جشنواره ملی فیلم اقوام ایرانی» به احترام تمامی جان‌باختگان مظلوم غزه، بخش ویژه‌ای به نام «غزه» را به نخستین دوره این رویداد اضافه کرد. هنرمندان و فیلمسازانی که فیلم کوتاه، داستانی، نماآهنگ و انیمیشن با موضوع فلسطین و غزه تولید کرده‌اند، به مدت یک هفته فرصت دارند در سامانه نخستین جشنواره ملی فیلم اقوام ایرانی، آثار خود را ثبت‌نام کنند. همچنین این رویداد به همین منظور بیانیه‌ای در حمایت از مردم مظلوم غزه منتشر کرد: بر این اساس، دبیرخانه جشنواره ملی فیلم اقوام ایرانی از همه هنرمندان و فیلمسازان دعوت می‌کند تا آثار خود را با موضوع غزه در سامانه رسمی جشنواره ملی فیلم اقوام ایرانی به نشانی http://www.aghvamfilm.com که از روز جمعه ۲۸ مهر تا روز شنبه ۶ آبان سال جاری به مدت یک هفته باز خواهد بود، ثبت‌نام کرده و آثار خود را بارگذاری کنند. به سه اثر برتر با موضوع مذکور، جایزه ویژه جشنواره و «نشان غزه» در مراسم اختتامیه جشنواره ملی فیلم اقوام ایرانی اهدا خواهد شد.